

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 11/12/2023

Του: Βασίλειου Γραμμένου, Βουλευτή Α' Αθηνών

ΠΡΟΣ: Την κ. Υπουργό Οικογένειας & Κοινωνικής Συνοχής
Τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης

ΘΕΜΑ: «Ανάγκη για κατάργηση του θεσμού της παρένθετης μητρότητας επειδή προάγει την ακραία εμπορευματοποίηση του ανθρωπίνου σώματος»

Κυρία και κύριε Υπουργοί,

Η παρένθετη μητρότητα, ως «γενετήσιο εργαλείο» τιθέμενο στην υπηρεσία της «κατά παραγγελία» απόκτησης παιδιών είναι ανάγκη να επαναξιολογηθεί εντός της πολιτισμένης κοινωνίας μας, που φιλοδοξεί να λειτουργεί με ανθρωπιστικά ιδεώδη, υπό το πρίσμα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του σεβασμού προς το πρόσωπο της γυναίκας. Κι αυτό, γιατί ενώ, από τη μια μεριά, έχουμε τον ανθρωπινό πόθο για απογόνους, ως απόρροια μιας οικογενειακής σχέσης, από την άλλη μεριά, παραμένει η μοναδική και αναντικατάστατη σχέση μεταξύ μητέρας και παιδιού, την οποία η μητέρα που κυοφορεί «κατά παραγγελία» θα κληθεί να διαρρήξει βίαια και παρά φύσει, παραδίδοντας το νεογέννητο μωρό της σε κάποιους άλλους. Όσο και αν έχει γίνει η προσπάθεια για μια νομιμοφανή συμβατική δέσμευση της υποψήφιας μητέρας να σεβαστεί, είτε κάποιους άγραφους, είτε κάποιους αποτυπωμένους σε ένα συμφωνητικό κανόνες «συναλλαγής», όταν συμβαίνει η απομάκρυνση ενός μωρού από την φυσική του μητέρα, ο αφύσικος χαρακτήρας της πράξης αυτής παραμένει, ουσιαστικά, άνομος: Μπορεί να παρομοιαστεί άνετα με έναν εκμοντερνισμένο κοινωνικό κανιβαλισμό...

Δεν είναι λίγες οι φορές στα χρονικά της σύγχρονης κοινωνίας μας, που η εκρηκτικού χαρακτήρα, ολότελα φυσιολογική και αναμενόμενη σχέση αγάπης με το κυοφορούμενο μιας γυναίκας που κυοφορεί, ως «παρένθετη μητέρα», την ωθεί, αρκετά συχνά, στο να περιφρονήσει προηγούμενες δεσμεύσεις της για παράδοση του παιδιού της σε τρίτους. Σε κάθε περίπτωση, αν και εφόσον θέλουμε να θεωρούμε ότι η κοινωνία όπου ζούμε και αναπτυσσόμαστε προτάσσει το ανθρωπιστικό προφίλ στον αξιακό της ορίζοντα, δεν μπορούμε μέσω νομικίστικων «πατεντών» να περιθωριοποιούμε την δομική για το ανθρωπινό είδος αγαπητική ψυχικά και οργανικά σχέση μητέρας και νεογέννητου παιδιού. Η προτεραιότητα αυτή, ως εκ τούτου, δεν αφήνει χώρο σε μια κοινωνία δομημένη σε αξίες ανθρωπισμού για να γίνεται αποδεκτή η παραμικρή απόπειρα για «εργαλειοποίηση» των γυναικών, στο βωμό της ικανοποίησης επιθυμιών και οικογενειακών προγραμματισμών. Ούτε μπορεί να θυσιάζεται προς χάρη μιας προσχηματικής «απόκτησης» ενός δικού μας(;) απογόνου με δήθεν «δανεικά» οργανικά μέσα ανάπτυξής του. Είναι ανάγκη, όντας αληθινοί ανθρωπιστές, στα πλαίσια του ενδιαφέροντος για τον άνθρωπο-μητέρα και όχι της πρόταξης επιδιώξεων που χαϊδεύουν την ανθρωπινή ματαιοδοξία, να αποφύγουμε τη μετατροπή των γυναικών σε «μηχανή παραγωγής νεογνών». Δεν μπορούμε, έχοντας δώσει προτεραιότητα στον ανθρωπισμό, να αντιμετωπίζουμε το γυναικείο σώμα ως μηχανή παραγωγής παιδιών και όχι ως ανθρωπινή ψυχοσωματική ολότητα.

Η σύγχρονη πολιτισμένη κοινωνία μας έχει την υποχρέωση με βάση τα ιδεώδη του σεβασμού προς τον Άνθρωπο σαν ψυχοσωματική Αξία και στα Ανθρώπινα Δικαιώματα να αποφύγει την με κάθε νομιμοφανή ή παρασκηνακό τρόπο «εμπορευματοποίηση» του γυναικείου σώματος. Παράλληλα, το νεογέννητο μωρό και αργότερα παιδί δεν είναι δυνατόν στα πλαίσια μιας κοινωνίας που διέπεται από τις Αξίες του Ανθρωπισμού να μετατρέπεται σε «εμπόρευμα» προς διάθεση για την ικανοποίηση των εγωιστικών επιθυμιών ή ματαιοδοξιών κανενός. Πόσω μάλλον, όταν μια προνομιακή ελίτ ή κοινωνική ομάδα, υπό την πρόφαση της κοινωνικής της απελευθέρωσης και αναγνώρισης, προσπαθεί να παρουσιάσει «απογόνους» με τέτοιες «πατέντες» γενετικής παρέμβασης, αναπαράγοντας ένα κακέκτυπο οικογένειας, που δεν έχει δώσει ποτέ δείγματα επιτυχίας στην ιστορία, έχοντας παράξει μέλη κοινωνίας χωρίς ψυχολογικά προβλήματα, συναισθηματικές ελλείψεις και μειονεκτικά σύνδρομα. Ας μην γελιόμαστε, την φύση δεν μπορούμε να την ξεγελάσουμε, ούτε να την περιφρονήσουμε, ούτε είναι θεμιτό να πειραματιζόμαστε πάνω σε ανθρώπους, σαν τους επιστήμονες του άλλοτε ναζιστικού καθεστώτος για να παράξουμε ανθρώπους κατά τις φαντασιώσεις ορισμένων, όποια και αν είναι τα κίνητρά τους.

Κατά την παραπάνω λογική, γνωρίζοντας ότι η παρένθετη μητρότητα (με δανεική μήτρα ή/και δανεικό ωάριο) είναι νομοθετημένη, είναι τεράστια η ανάγκη της επαναξιολόγησης των αληθινών, αντικειμενικών προτεραιοτήτων που επιδιώκει να εξυπηρετήσει η ελληνική νομοθεσία, υπό το πρίσμα των παραπάνω αυτονόητων. **Πρέπει η νομοθεσία της χώρας μας να κάνει κρίσιμη επιλογή, ευρισκόμενη μπροστά στο δίλημμα του ανθρωπισμού ή της ικανοποίησης των επιδιώξεων κάποιων κοινωνικών ομάδων για λόγους ψηφοθηρίας.** Κι αυτό γιατί στην διαδικασία της επικύρωσης μιας πρωτοβουλίας για παρένθετη μητρότητα προτάσσεται ως απαραίτητη η δικαστική απόφαση, όπου αρκούν μόνο οι εκατέρωθεν υπεύθυνες δηλώσεις για να πειστούν όλοι ότι «τηρήθηκε το γράμμα του νόμου», χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ζημιά στον ψυχισμό της γυναίκας που κυοφορεί ως παρένθετη μητέρα. Θεωρούμε ότι η υπό τα παραπάνω αναφερόμενα ακολουθούμενη πρακτική από την Πολιτεία είναι άκρως αποπροσανατολιστική για τον σεβασμό στην γυναίκα-μητέρα και στο παιδί που φέρει στον κόσμο με σκοπό το να το παραδώσει σε τρίτους, όταν εξαντλείται στην επίκληση του ...Κώδικα Δεοντολογίας της Εθνικής Αρχής Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής.

Δεν πρέπει να παραβλέπουμε ότι η διαδικασία της παρένθετης μητρότητας έχει καταντήσει μια κερδοφόρα δραστηριότητα, με τον αναπαραγωγικό τουρισμό να έχει λειτουργήσει ως βαριά βιομηχανία για αναξιοπαθούσες γυναίκες, που δρουν στα όρια της απελπισίας που προκαλεί η ακραία φτώχεια. Γιατί είναι εύκολα κατανοητό, πως η απουσία της φτώχειας δεν θα οδηγούσε κάποιες γυναίκες στο να εμπορευματοποιηθούν, ως παρένθετες μητέρες. Μετά τον νόμο 4272/2014 η πατρίδα μας αποτέλεσε έναν από τους δημοφιλέστερους προορισμούς για αλλοδαπές γυναίκες που δήλωναν πρόθυμες να εμπλακούν σε διαδικασία παρένθετης μητρότητας με σκοπό την εξοικονόμηση χρημάτων, ενώ, στο ελληνικό Διαδίκτυο κυκλοφορούσαν, μέχρι πρότινος αγγελίες, αφενός, προσφοράς γυναικείων σωμάτων ως αναπαραγωγικών μηχανών, και αφετέρου, σχετικής ζήτησης από επίδοξους γονείς. Ακόμα, όμως και στην περίπτωση που μια δημόσια αγγελία ενδεχόμενα προβάλει τον εθελοντισμό ως κίνητρο για μια τέτοια προσφορά από πλευράς γυναικών, είναι γνωστό στο ευρύ κοινό, ενδιαφερομένων και μη, το ότι μια τέτοια δήλωση στέκεται μόνον ως πρόφαση για την αποφυγή «οικονομικών κυρώσεων», ενόψει μιας υποκρυπτόμενης παρασκηνακής χρηματικής συναλλαγής.

Τέλος, με δεδομένο και παρόν το πρόβλημα της ανάγκης για υιοθεσία εγκαταλελειμμένων παιδιών σε μαιευτικές κλινικές και άλλα ιδρύματα κοινωνικής πρόνοιας, λείπουν οι πολιτικές πρωτοβουλίες που θα διευκολύνουν, αφενός, την ταχύτερη διαδικασία αξιολόγησης της καταλληλότητας των υποψήφιων γονέων, και αφετέρου, την ψυχοκοινωνική στήριξη εκείνων των γονέων που όντας άτεκνοι, θα μπορούσαν να μεγαλώσουν ένα υιοθετημένο παιδί στα πλαίσια μιας φυσιολογικής οικογένειας. Μια τέτοια διαδικασία θα μπορούσε να λειτουργήσει

σχεδόν θεραπευτικά, απαλλάσσοντας το συναισθηματικά πιεσμένο ζευγάρι από την εμμονή της υπό οποιεσδήποτε συνθήκες επιδίωξης μιας επίπλαστης οργανικής συγγένειας με το παιδί που θέλουν να μεγαλώσουν. Το τελευταίο, σημειωτέο, ενίοτε, φτάνει στα όρια της μανίας, χωρίς να έχει υπολογιστεί (αφού, προφανώς, περιφρονείται) το ψυχο-οργανικό πλήγμα και το συναισθηματικό μαρτύριο που προκαλείται στη μητέρα που κυοφορεί ένα παιδί για λογαριασμό τρίτων και το αποχωρίζεται.

Τέλος, θεωρούμε ότι θα ήταν πολλαπλά λυτρωτικό και σωτήριο για κάθε ζευγάρι που επιθυμεί να αποκτήσει παιδί και έχει οργανικές δυσκολίες προς τούτο, το να γίνεται οργανωμένα και θεσμικά η προσπάθεια να μυηθεί με την κατάλληλη συμβουλευτική υποστήριξη στην λογική της προτεραιοποίησης της άνευ όρων αγάπης σε ένα υιοθετημένο παιδί, χωρίς κριτήρια διαλογής και «παραγγελίας» ρατσιστικού τύπου επιθυμητών χαρακτηριστικών. Εξ' άλλου, αποτελεί δεδομένο το ότι, οι μέχρι τώρα σχετικές εμπειρίες μιας άνευ όρων αγάπης προς το υιοθετούμενο παιδί επιλογές έχουν να επιδείξουν, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, ομαλές και πλήρως επιτυχημένες οικογενειακές σχέσεις παιδιού – γονέων. Παραμένει, λοιπόν, το ζήτημα της πλαισίωσης των υποψήφιων ανάδοχων οικογενειών με κατάλληλη ψυχολογική υποστήριξη, τόσο προ, όσο και μετά την υιοθεσία, από κατάλληλα στελεχωμένους θεσμικούς φορείς κοινωνικής πολιτικής, πρώτιστα των Δήμων και επικουρικά, της κεντρικής, αρμόδιας για τα θέματα της οικογένειας, πολιτικής ηγεσίας.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

1. Δεδομένων των σοβαρών πληγμάτων που προκαλούνται στον ψυχισμό των παρένθετων μητέρων και δεδομένης της ανάγκης για τον ανθρωπιστικό προσανατολισμό της οικογενειακής νομοθεσίας, όπως αναλύεται ανωτέρω, προτίθεσθε να θέσετε εκτός νόμου την παρένθετη μητρότητα;
2. Προτίθεσθε να προωθήσετε κατευθύνσεις συμβουλευτικής προς τα ζευγάρια με πρόβλημα τεκνοποίησης, που αφενός, θα τα αφυπνίζουν, ως υποψήφιους γονείς, ώστε να μην υποβάλλουν αναξιοπαθούσες επί το πλείστον γυναίκες στην ψυχική και οργανική δοκιμασία της παρένθετης μητρότητας, και αφετέρου, θα τους ανοίγουν τους ορίζοντες της αναγνώρισης των πλεονεκτημάτων μιας συναισθηματικής στροφής προς την υιοθεσία, ώστε να επαναπροσδιορίσουν τις επιθυμίες τους προς την υγιέστερη από πλευράς ανθρωπισμού αντίληψη της ανατροφής υιοθετημένων παιδιών σε ομαλό οικογενειακό περιβάλλον;

Ο ερωτών βουλευτής

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ